

นายยงยุทธ พรหมแก้ว
ผอ.สพป.ขอนแก่น เขต ๕

รู้ไว้ไม่กระทำผิด ฉบับที่ ๗/๒๕๖๕

วันจันทร์ที่ ๔ เดือน กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๕

“วาจาดี เป็นสิ่งสำคัญ”

ครั้งนี้ กลุ่มกฎหมายและคดี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๕ ขอนำข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ พ.๓/๒๕๖๔ มาเป็นกรณีศึกษาและสร้างความตระหนักให้แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ทราบ ดังนี้

คดีนี้มีข้อเท็จจริงอยู่ว่า “จากพยานหลักฐานและพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า นาย ห. ผู้ฟ้องคดีมักใช้วาจาไม่สุภาพและใช้ข้อความข่มขู่ เช่น “แค่นี้ คิดไม่หรอกหรือ”, “โง่”, “ควาย”, “เตือนกันบ่อยแล้ว ไม่เชื่อ ไม่ให้เกียรติกันบ้าง ไม่เห็นโรงศพมาตั้ง ก็ไม่สำนึกผิดกัน” ซึ่งน่าจะไม่ใช่การพูดเล่นหยอกล้อ ทั้งนาย ห. ผู้ฟ้องคดี ก็ได้ยอมรับว่าได้ส่งข้อความไปยังโทรศัพท์ของผู้ร่วมงานด้วยข้อความตามที่ถูกล่ามำหาจริง แต่อ้างว่าเป็นการเตือนและปราม ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อความที่ส่งไปแล้ว บางข้อความยังไม่อาจถือได้ว่าเป็นการข่มขู่ แต่ข้อความ “เตือนกันบ่อยแล้ว ไม่เชื่อ ไม่ให้เกียรติกันบ้าง ไม่เห็นโรงศพมาตั้ง ก็ไม่สำนึกผิดกัน” ย่อมทำให้บุคคลที่ได้รับข้อความเกิดความกลัวว่าจะได้รับอันตรายได้ แม้จะอ้างว่ามีเจตนาที่จะห้ามปรามและเตือนสติให้กระทำในสิ่งที่ถูกต้องก็ตาม แต่ก็ควรเลือกใช้ถ้อยคำที่สุภาพที่ไม่ทำให้ผู้รับข้อความเกิดความกลัวและควรพูดต่อหน้ากัน เพื่อที่จะได้ทราบถึงเจตนาที่แท้จริง เพราะการส่งข้อความทางโทรศัพท์ย่อมทำให้ผู้รับข้อความไม่อาจทราบเจตนาที่จริงของผู้ส่งและอาจแปลเจตนาของผู้ส่งเป็นอย่างอื่นได้ ส่วนกรณีที่ถูกกล่าวหาว่านาย ห. ผู้ฟ้องคดี พูดจาไม่เพราะ ไม่สุภาพและไม่เหมาะสม นั้น พยานบุคคลได้ให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า นาย ห. ผู้ฟ้องคดี เป็นคนพูดไม่สุภาพ โดยนาย ห. ผู้ฟ้องคดี จะใช้คำว่า “โง่”, “ควาย” พูดกับผู้ร่วมงานซึ่งในสังคมไทยถือว่าเป็นคำพูดในเชิงดูหมิ่นและเป็นคำด่า และคำว่า “มึง”, “กู” ถือว่าเป็นถ้อยคำที่ไม่สุภาพเรียบร้อย อีกทั้งประชาชนที่มาใช้บริการ ณ สถานีอนามัย ยังได้ให้ถ้อยคำที่ว่า นาย ห. ผู้ฟ้องคดี พูดไม่เพราะ และส่งเสียงดังกับประชาชนที่มาใช้บริการ ณ สถานีอนามัย จนทำให้มีความรู้สึกที่ว่า นาย ห. ผู้ฟ้องคดี ไม่เต็มใจให้บริการ เมื่อ นาย ห. ผู้ฟ้องคดี เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญจะต้องประพฤติปฏิบัติต่อข้าราชการด้วยกันรวมถึงผู้ร่วมปฏิบัติราชการอื่น ๆ ให้สุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีระหว่างกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติราชการ ซึ่งนาย ห. ผู้ฟ้องคดี รับราชการมาเป็นเวลานานย่อมต้องรู้ว่าควรประพฤติตนอย่างไร การที่นาย ห. ผู้ฟ้องคดี ใช้คำพูดไม่สุภาพ ไม่เหมาะสม รวมทั้งการส่งข้อความทางโทรศัพท์ ซึ่งมีบางข้อความที่ทำให้ผู้รับข้อความเกิดความกลัวจนถึงขนาดไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวน พฤติการณ์ของนาย ห. ผู้ฟ้องคดี ย่อมทำให้

/เกิดปัญหา...

เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานกับผู้ร่วมงาน และข้าราชการในสถานีนอมนัยเดียวกัน ทำให้เกิดความแตกแยกและ
ส่งผลกระทบต่อถึงภาพพจน์ส่วนรวมของทางราชการโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ กรณีจึงถือเป็นความผิดวินัย
ไม่ร้ายแรง ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี ไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่าง
ข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ไม่ให้ความสะดวกแก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการ รวมทั้งไม่รักษา
ชื่อเสียงของตน และไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๗) (๘) และ (๑๐) แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน
จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว”

ทั้งนี้ หากเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะเป็นความผิดวินัยตามมาตรา ๘๘
วรรคหนึ่ง และมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
พ.ศ.๒๕๕๗

ด้วยความปรารถนาดีจากกลุ่มกฎหมายและคดี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ขอนแก่น เขต ๕

วิสัยทัศน์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๕
“ภายในปี ๒๕๖๖ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๕
เป็นองค์กรชั้นนำระดับภูมิภาค ในด้านการบริหารจัดการที่มุ่งสู่มาตรฐาน
บริการเหนือความคาดหมาย ภายใต้แนวทางศาสตร์พระราชา”

รวบรวมและจัดทำโดย

นายพีรวิชัย บุญหวังช่วย นิติกรชำนาญการ

หมายเหตุ : อ้างอิงจากบรรทัดฐานการปฏิบัติราชการทางปกครองที่ตี VOL.44